

Kvinden og Samfundet

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 19.

Kontor: Nørregade 33, St.

8. Maj 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Mary Steen,

Kongel. Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

Dansk Kvindesamfunds

aarlige Delegeretmøde afholdes i Odense
Søndag den 20. og Mandag den 21.
Maj.

**Klager over Uregelmæssig-
hed i Forsendelsen bedes stil-
let skriftligt til Postvæsenet
— hjælper dette ikke da til
Bladets Kontor.**

Manuskripter der indleveres til
„Kvinden og Samfundet“ maa til Efter-
retning for Redaktionen være forsyn-
ede med Navn og Adresse. Til
anonyme Skrivelser kan Red. ikke tage
Hensyn.

Redaktionen træffes hver Torsdag
fra Kl. 2—4 paa „Dansk Kvindesam-
fund“s Kontor, Nørregade 33, St.

Dansk Kvindesamfunds

Husmødreforening.*)

Samtidig med at Tjenestepigerne i
København selv har taget deres Sag
op, og ved deres rolige, besindige Op-
træden vakt Interesse og Sympathi
for deres berettigede Krav i vide Kredse,
har der ogsaa fra anden Side været
Ønsker fremme om at kunne yde disse
unge Piger en lille venlig Haands-
rækning.

Der kan da formentlig ogsaa paa-
regnes Sympathi for en Virksomhed,
der alt er i god Gænge, for at virke-
liggøre en af de vigtigste Paragraffer
i Tjenestepigeforeningens Program:
Uddannelse, Dygtiggørelse til deres
Gærning.

Dansk Kvindesamfunds Husmødreforening, stiftet og ledet af Frk. Anna
Hjort, udsendte i Fjor Foraars 15
unge Piger i Konfirmationsalderen til
en etaarig Læretid i gode Hjem, hvor
Husmoderen i enhver Henseende tog
sig af dem. Og de Resultater, der nu
foreligger fra dette første Aars Virk-
somhed, er i høj Grad fornøjelige og
opmuntrende for Fremtiden.

Som bekendt består „D. Kv.
Husmødreforening“ af en lille Kreds,
der støtter Sagen med et fast aarligt
Bidrag, og blandt hvilke Skolekommiss-

*) Indleveret til forrige Nummer, men
forsinket af Mangel paa Plads.

Tandlæge

Frøken Anna F. Hansen,
Frederiksborggade 34.

sionsmedlemmer er i afgjort Majoritet.
Af mere bekendte Navne nævnes blot
Borgerrepræsentanterne: H. Trier, J.
Jensen og Kasper Rostrup. Endvidere
tæller Foreningen en Del Lærerinder
og nogle Fruer som Medlemmer.

Paa de til Forældre, Børn og
Skoleinspektører udsendte Skemaer
opgives Foreningens Formaal saaledes:

„Vor Husmødreforening har den
Opgave at faa nogle nykonfirmerede
velanbefalede københavnske Kommune-
skolebørn ud paa Landet i et Aar til
Familier, der have Brug for Børnenes
Arbejdskraft, og som til Vederlag for
Arbejdet ville tilse dette saa godt og
omhyggeligt, at Pigerne samtidig ud-
dannes til Stuepige og Køkepiggear-
bejde.“

Familierne skulle ikke give Pigerne
Pengeløn eller Klæder, med Undtagelse
af Fodtøj Aaret rundt.

Indsigt i ovennævnte Arbejde vil jo
enhver som helst Kvinde have Brug
for, hvad Stilling i Livet hun end
senere vil komme til at indtage“.

Som man heraf vil se, er Hensig-
ten udelukkende at tilbyde de unge
Piger en Mulighed for at kunne lære
det Arbejde som de senere paatager
sig at udføre og — hvad dermed
følger — opnaa bedre Plads end den
ikke uddannede har Udsigt til.

Man lægge Mærke til, at disse gode
Hjem paa Landet — hovedsagelig i
„Dansk Kvindesamfunds“ Kredse i
Provinserne — der modtager disse
københavnske Pigebørn — ikke mod-
tager dem for at drage Nytte af dem
som Barnepiger eller Malkepiger —
eller med Udsigt til at kunne vinde
dem for Landarbejdet. Det er en
Vennetjeneste som her bliver tilbudt,
og som bør opfattes rigtigt. Og naar
man nu ser, hvad Forældre maa ofre
for at faa uddannet deres Sønner til
et Erhverv, — ingen fordrer, at en
Søn skal kunne tjene sit Brød ved et
fagligt Erhverv, som han aldrig har
lært, — saa maa det dog siges at
være et Tilbud om Uddannelse uden
store Ofre, som her bydes deres Døtre.
Forhaabentlig er den Tid ikke fjern,
da ingen forstandig Husmoder vil
fordre, at en ung Pige, der lige kom-
mer ud af Skolen, skal kunne udføre
et Arbejde, hun ikke har lært.

Den ledende Tanke i Foreningens
Plan er tilmed den, at det skal have
opdragende Betydning for disse unge
Piger — at de ikke modtager Løn,
før de kan udføre deres Arbejde.
(Frk. Hjort har som bekendt været
mangeaarig Førstenderinde i Frk.

Læge Emmy R. Neukirchs
Tandklinik.
56, 1., Nørre Farimagsgade.

Zahles Skole og sidder som saadan
inde med adskillige Erfaringer).

Husmødreforeningen sender da
disse Børn ud — nogle smaa Gaver
medfølger: som nogle Stykker Linned,
Garn til Strømper, som de selv maa
strikke, Rejsepenge m. m., og hvad er
saa Resultatet af det første Forsøg?
Som før sagt overmaade fornøjeligt.

Flere af disse Hjem var saa for-
nøjede med deres Smaafiger, at de
indbød deres Søstre til Ophold i
Ferien.

Trods det, at de ikke skal have
Pengeløn for deres Arbejde vendte
den ene tilbage med en Sparekassebog
paa 20 Kr. foruden at hun havde
købt sig flere Ting. Og flere andre
havde ligeledes modtaget dels Klæder
og dels Penge, hvad der vel allerbedst
viser den gode Forstaaelse, der har
hersket imellem begge Parter.

En skønne Dag viser en af Pigerne
sig glædestraalende hos Frk. Hjort —
og fortæller: hendes Forældre har
Sølvbryllup, hun fik derfor Lov til at
rejse hjem til dette, havde medbragt
en selvlavet Kage, ny Kjole, 10 Kr.
til Rejsen o. s. v

Noget af det mest — rørende —
kan man maaske sige — er dog maaske
et Vidnesbyrd som dette. Et enkelt
Hjem havde modtaget tre Piger.
(Man vilde ikke have andre Tjeneste-
folk sammen med disse, og havde da
taget Koner til Malkning). Den ene
af disse tre fik Skudsmaalet: kan —
trods sine 15 Aar — paatage sig en
Enepigeplads — ogsaa med Hensyn
til Madlavning; — om dem alle tre
blev sagt: „vi vil gerne beholde dem
alle og give dem Løn næste Aar.
Det er en brillant Idé, og det er tre
brillante Piger“.

Ved Siden heraf har der jo ogsaa
været nogle Smaasorger — „dog“ —
siger Frk. Hjort — „har der kun været
en af dem, som egentlig har voldt mig
Sorg; hendes Usandfærdighed gjorde
det umuligt for Familien at beholde
hende, hun blev sendt tilbage“.

En anden havde det i den første
Tid med Hjemve, saa hun endog en
skønne Dag stillede paa Stationen for
hjemgaaende. Husets Herre fik det
dog tidsnok at vide og fik hende hentet
tilbage. Man talte nu alvorligt med
hende, og da hun klagede over Smer-
ter i Ryggen, fik hun Lov til at rejse
hjem for at søge Læge. Der blev
ymtet om, at hun nok blev borte med
det samme, men den Dag, hun rejste,
sagde hun til Husmoderen: „de andre
siger, at jeg bliver nok borte, men det
gør jeg ikke, jeg kommer tilbage igen“.
Og det gjorde hun — paa Dag og

Tandlæge

Fru Tofte-Siesbye,
Amagertorv 31.

Toni Christensen

Hjemmelavet Konfekt

Spise- og Konfektchokolade,
Kakao m. m.

Lykkesholms Alle 1 A, St.
Telefon 18311.
Varerne bringes overalt.

Time — trods en dundrende Tand-
pine. Lægen erklærede, at hendes
svage Ryg var udviklet fortræffeligt
under Arbejdet.

Der var sket et Omslag med dette
lille Menneske; hun var vundet og
blev en flink og dygtig Pige. Hertil
bidrog dog meget — at hun havde et
udmærket Hjem, hvor Forældrene var
i fuld Forstaaelse med Formaalet for
dette Ophold paa Landet: „Vi sagde
Dig det — at Du nok vilde komme
til at længes — men det maatte Du
finde Dig i — Du har selv valgt, og
nu maa Du blive Din Læretid ud —
om der ellers er noget ved Dig“.

Forstaaelsen med Børnenes Hjem
synes ellers — efter alt det forelig-
gende — at være det vanskelige Punkt.
Hvor denne er til Stede har det vist
sig, at der kan udrettes noget godt.

Men Forældrenes Fordring er i
mangfoldige Tilfælde Løn, Løn, Løn
som det første og det sidste.

Nu staar Foreningen med Tilbud
fra 7 gode Hjem, der er villige til at
fortsætte Forsøget fra i Fjor — men
— Børnene mangler.

Kun 8 unge Piger er sendt ud i
Aar. Her synes da at være Anled-
ning for alle, der har lidt Indflydelse
i de smaa Hjem, til at søge den
gængse Forestilling ændret, at Dren-
gene vel skal tilstaa en Læretid, som
en Nødvendighed for dem, — men
Pigerne skal vide at klare sig — den
foruden.

A. I.

Børnene.

Fra en Fællesskole.

Nærmer man sig Skolen paa en
Tid, hvor der er Frikvarter, vil man
ikke let undgaa at blive opmærksom
paa den. De glade Børn, der tumle
sig lystigt, Drengene og Piger mellem
hverandre, i den rummelige Have,
skulle nok tildrage sig Opmærksom-
heden. Glade Børn! Det er de ikke
blot i Frikvarteret. Kommer en Lærer
eller Lærerinde gaaende ind gennem
Haven, vil man snart paa Børnenes
Adfærd se, at her er Lærer og Børn
gode, kammeratlige Venner. Aaben-
hed, Frejdighed, Glæde ved Arbejdet,
det er det første Indtryk, og det
svækkes ikke ved nærmere Kendskab